Ч. 125. Неділя 20 (7) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові з аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і з ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Буджетова промова п. президента міністрів бар. Бінерта.

На передвчерашнім засіданю палати послів в дискусиї над буджетом забрав голос між ин. п. президент міністрів бар. Бінерт.

Бесідник виявивши вдоволенє, що парлямент таки приступив до полагодженя буджету, обговорював проґраму праць парляменту і ждучих на полагодженє важних предложень посольских і правительственних. Відтак зазначив становище правительства до парляменту, а опісля так представив опозицию до парляментарну.

Суть головно три ґрупи — говорив бесідник — які объявляють правительству всякі ознаки невдоволеня. У всіх тих трех случаях, припускаю, що то опозицийне становище лише в найменшій части належить собі пояснити або цілями правительства а головно безпідставним пониманєм тих наших намірів.

Передовсім зверну ся до ческо-народного союза. Тут мушу застеречи ся против твердженя, немов би правительство вело політику неприязну для Славян, чи то для Чехів. Які властиво розпорядженя поробило правительство против славяньских народів тої держави? На немале моє здивованє говорив також бувший міністер Прашек про гнет Славян, але не міг навести ні одного доказу на ті свої заміти. Колиж закидає ся Полякам, що они лише уможливили Німцям верховодити против славяньскої більшости, то думаю, що можу з цілою рішучостию сказати, що становище Поляків доказує ліпше, як що небудь иншого, що правительство не має неприязних намірів супротив Славян (Протести і оклики з ческих лав). До правительства покликано побіч двох Поляків також двох визначних ческих політиків, яко мужів довіря народа. То само є вже достаточною порукою против ворожого для Славян напряму політики.

З вчерашної промови пос. Ґломбіньского міг я з великим вдоволенєм переконати ся, що в тім напрямі, як і в богато инших наші погляди ідуть по тій самій лінїї. Ніхто більше від мене не узнає без упереджень значіня ческого народа. Тає і в тій розправі признано мені з ческої сторони повну безсторонність на моїм попереднім становищи. Можна з часом змінити свої погляди в тій або тамтій справі, але не можна припустити, щоби поважний чоловік, а таким, здає ся, мене узнаєте, нечайно покинув свою довголітну безсторонність і змінив основно свої погляди. Річ проста, що часто з сторонничих причин піймає ся хибно причину нашого поступованя. Особливо ческа праса підносить безнастано заміт, немов би ми були неприязно настроєні супротив Чехів, що з певностию не відповідає фактам. Безосновний єсть також заміт, немов би правительство було ворожо настроєне для полудневих Славян. Противно, відносить ся до них з як найбільшою прихильностию. Скоро говорю про полудневих Славян, то бажаю на хвилю звернути ся і до тої ґрупи, яка стоїть найблизше них, іменно до Русинів. Правительство відносить ся з повною симпатиєю до культурних і господарских змагань руского народа,— що особливо бажаю зауважити супротив виводів п. Романчука. Правительство готове завсїгди всіми стараними попирати ті змаганя. Вкінци переходжу до третої ґрупи, до социялїстів. Отже без сумнїву між правительством а социялїстами є широка пропасть, позаяк буржуазийне правительство опирає ся на зовсїм відмінних суспільних засадах від тих, до яких зміряє социяльно демократичне сторонництво. Мимо того ми не вороги социяльної демократиї. З тих кругів закидають нам завсїгди, що правительство не веде палати. Преці головним услівєм такого веденя є, щоби узнавано ту провідну ролю правительства. Є льоґічною

16)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Многі ґазети видають по пять і шість надзвичайних додатків на день, так, що можна майже кождої години читати щось нового, а коли нема нічого нового, то знайде ся заперечене найновійшої вісти або розвалковане вже перечитаного. Бо й звідки впрочім взяти щось нового?

Недільні виданя американьских ґазет взагалї то свого рода „дерихмари“, величезні часописи, котрі мають по 36 до 80 сторін, а в них обговорює ся полїтика, торговля і фінанси, знаходить ся вісти з товариства, про театр і штуку, шпорт і моду, про рух будівельний і спекуляцию ґрунтову, обговорюють ся питаня жіночі, містять ся літературні вісти і фейлєтони, але все то буває так поверховно, иноді майже зовсім без глубшого знаня оброблене, що треба хиба бути справдешним Американцем, щоби любувати ся в того рода ґазетах.

А як їх і де їх читають: всюди, де лиш єсть кілька хвиль часу, читають стоячи і ходячи, за столом при їдї, у всілякого рода возах і ваґонах, в середині і на їх даху.

В найновійших часах зачали ті ґазети видавати ще й окремі додатки з модами, в котрих замість давних ляльковатих деревориті́в подають множество фотоґрафій всіляких красавиць, взятих дійстно з житя. Звідки они їх тілько набирають? То сумна але правдива история; тоті красавиці запродують ся фотоґрафам, а фотоґрафи продають їх ґазетам. Фотоґраф лазить як той який омизник по всіляких виставах і придивляє ся стоячим там красавицям, а коли яку собі сподобає, то приступає зовсім сьміло до неї, каже отверто, що він не якийсь омизник, лиш солідний фотоґраф та показуючи їй цілу збірку фотоґрафій, старає ся її переконати, що она могла би щось заробити на своїй красї, як би дала ся відфотоґрафувати. Та й по найбільшій части обі сторони добивають торгу.

Серед глоти, яка суне ся улицями, визначають ся особливо люди, що роблять рекляму, а котрих жартобливо називають сендвічменами (або т. зв. у нас „канапками“, розкраяними на половину булочками, в котрі між обі половини вкладає ся н. пр. шинка), а то длятого, що они на грудех і на плечах носять величезні плякати, на котрих иноді в дуже проворний спосіб захвалюють ся всілякі товари. Декотрі з них визначають ся якоюсь особливою оригінальностию.

Так видів я якогось чоловіка, що позашивав ся був у вивернений горі вовною кожух і виглядав як Ескімо та робив рекляму для краю золота Клондіке. Якийсь величезний мурин в страшенно високім, білім цилїндрі на голові і в ясвім верхнику з церати, захвалював якийсь знаменитий порошок до чищеня, якого другого не знайшов би нїгде на цілім сьвіті. Та й у всіляких виставах склепових роблять иноді ориґінальну рекляму; так якась аґентура зелїзничого товариства, котре возить „просто“ до Кльондіке, виставила була у вікні свого бюра позолочувані камінці, котрі мали представляти знайдені в Кльондіке груди золота і в той спосіб викликувати в людех жажду золота.

Взагалї на поли реклями можна тут побачити все щось нового і ориґінального а иноді видко в тім і незлу гадку. Для реклями обліпають стіни домів величезними плякатами, котрі иноді коштують дуже великі суми а навіть найнужденнійший похатник звертає криком на себе увагу так, що хто того рода реклями не знає, гадав би, що стало ся якесь нещастє.

Мимо тої глоти на улицях відбуває ся все в досить великім порядку під доглядом полїсменів, котрі в темносиних уніформах і чорних шоломах виконують взірцево свою службу. За одиноке видиме оружиє носять украшений ясносиним кутасом ціпок з магаґонового дерева, котрий зовсім не страшно виглядає, але на случай потреби можна ним одним ударом повалити чоловіка. Під кабатом носять поліцаї ще й укритий револьвер, котрого уживають в труднім положеню. Впрочім їх поступованє єсть дуже рішуче і коли когось задержать, той мусить без опору їх слухати.

*

річаю, що правительство може вести лише ті сторонництва, які з ним лучать ся; опозиция ніколи не дасть ся вести правительству. При тім відносини в Австриї того рода, що правительство не опирає ся на скупленій більшости, яка попирала би его з засади. Вправді кабінет тішить ся прихильним попертєм кількох великих і менших сторонництв, але не так з причини їх засадничої з ним згоди, як з причини узнаня змагань кабінету, звернених до державних інтересів взагалі, як і з любови до парляменту, щоби діяльности его не перервано. Вкінци також здоровий парлямент не може зовсім зречи ся самостійности і ініцпятиви. Виробила ся у нас привичка, що всього домагає ся від правительства. Хотяй на мій погляд правительство не повинно обмежувати ся до вигідного ожиданя, то однак бажаю, щоби правительство уважано якоюсь політичною опікунчою властию над парляментом.

Закинено нам також, що правительство не розпоряджає сильною більшостию. Коли так єсть, то причина лежить в відносинах нашої держави. Австрия єсть краєм меншостий, які аж через зєумоване доходять до числа більшости. Можу покликати ся на те, що в падолисті минувшого року зробив я все, що було в моїй силі, щоби злучити сили в ціли удержаня парляментарної коаліциї і не моя вина, що то не удало ся. Вкінци з більшою справедливостию міг би я може критикувати склад опозиції. Коли меншість не хоче обмежити ся до безхосенної неґациї, то мусить уміти також і будувати. Не хочу розбирати складу опозиції в тій мірі, але рішучо не узнаю опозиції для опозиції, отже без позитивної підстави.

Відтак обговорював бар. Бінерт фінансові відносини держави і підніс, що не лише нормальні потреби зросли, але фінанси невідрадні також по причині збільшеної суспільної опіки і по причині послідних надзвичайних випадків. Жалуючи над невідрадним станом державних і краєвих фінансів звертаю увагу на те, що обради над фінансовим начерком дають нагоду вести дійсно безсторонну політику, яка хосеннійша як чиста неґация. В інтересі держави і країв належить винайти нові жерела доходів. Політичне і економічне становище великодержавне получене з обовязками, яких не можна уменшувати.

Хочемо і мусимо бути спосібними до союза і полишити ся сильними, щоби народи могли тішити ся благодатию мира. Президент кабінету пригадує, що представляючи перетворений кабінет, заявив, що іде о сотворене кладки, щоби в даній хвили заступити єї мостом. Ви самі, панове, з рідкою однодушностию признаєте, що то перетворене може слідувати лише на основі зовсім певних, річевих услівій. Найліпшою порукою незаколоченого співділаня великих сторонництв в парляменті і їх участи в управі був би modus vivendi в ческо-німецкім спорі.

Також правительство єсть того самого погляду; могло би видавати ся, що супротив так однодушної опінії не тяжко найти також просту формулку. Правительство внесло потрібні предложеня, започаткувало анкету, щоби обі сторони могли річево висказати свою гадку. Правительство було би на певно заслужило на закид нарушуваня обовязку, коли би не витревало в дальших зусилях, звернених до згоди. В послідних днях були вже деякі ознаки зближеня і порозуміня і надію ся, що в спокою літа ті ознаки приймуть сильнійші форми, так що можна буде зробити дальші кроки з більшими виглядами успіху. Правительство певно не усуне ся від того трудного але приємного обовязку австрийского кабінету. Деякі бесідники з селяньских виборчих кругів вказали зовсім справедливо на велике значінє селяньского населеня для держави; однак правительство може і не повинно переочити загалу інтересів цілого населеня і тому єсть за взаїмним порозумінєм і угодою і вирівнанєм інтересів всіх кругів населеня. З всею рішучостию мушу звернути ся против уваг з одної сторони з причини послідної офіцияльної відомости про моє послуханє у цісаря.

Зовсім не думаю про те, щоби скривати ся поза авторитетом Корони, так як уважаю своїм обовязком інформувати Корону як найбільше безсторонно. Можна правительству богато закинути, але треба єму то признати, що приймаємо на себе відвічальність за то, що робимо.

Вкінци по нашій думці становище Корони в Австриї на щастє того рода, що мусить бути їй дозволене висказуванє погляду про поступованє кождого правительства.

Бар. Бінерт закінчив просьбою о ухвалене буджету, не яко доказ довіря до правительства але яко маніфестацию довіря до великої справи, справи парляменту.

Але ніщо так дуже не впадає в Ню Йорку в першій хвили в очи, як тоті величезні доми, що їх загально звуть „дерихмарами“. Їм би тут належав ся поправді окремий відділ; але ми обмежимо ся лиш на то, що найважнійше і найцікавійше.

Хто їдучи попри величезну статуу Свободи запливає до ню-йоркскої пристани — каже Вартеґґ — той побачить, як то друге найбільше місто на сьвіті піднимає ся мов в казці із сталі і каміня високо в гору. На цілій земли, як она широка і далека, не знайдете нічого подібного, що з такою зухвалою і надутою сьмілостию піднимало би ся так страшенно в гору. На вузкім скалистім хребті межи східною рікою (Іст-Рівер) а Гидзеном, окруженім довгим на кілька миль рядом високощоглих кораблів, піднимають ся тисячі величезних домів, пересічно на десять поверхів високих а понад їх дахи вистає не менше як пів тисячки таких велитів, о яких у нас не має ся й поняття, домів, що мають 15, 20, 30 ба навіть і до 50 поверхів. З кождим роком будують нові, щораз більші і вищі і так росте місто щораз більше замість в шар і вздовж — в гору віби десь без кінця. За найвисший доси будинок в Ню Йорку уважано будинок товариства асекурацийного на житє, високий на 201 метрів а обнимаючий 42 поверхи. Тепер же взяло ся друге товариство асекурацийне „Еквітабль“ ставити будинок, котрий має бути аж на 60 поверхів високий, отже хиба вже найвисший, які доси були та й які ще колись будуть, бо ледви, чи вже дасть ся який висший побудувати.

Звідкиж взяла ся гадка ставити так височезні доми? Як вже знаємо, населенє Ню Йорка збільшає ся дуже борзо. То правда, що значні маси людий, які тут осідають, знаходять собі приміщенє на кілька миль довкола; але осередком всего руху торговельного і промислового остає ся все-таки середина міста, що положена на скалистім клинци землі межа обома ріками. Коли інтереси торговельні і промислові так були розвинули ся, що підприємці були змушені розширити свої будинки, не стало землі і не можна було в иншиий спосіб лиху зарадити лиш так, що будовано в гору. Від кількох літ ставлено в Ню-Йорку що дня по 56 нових будинків всілякого рода і величини, котрих кошти виносили пересічно 50.000 кор. Подумаймож собі, що то значить 56 будинків на день! То дає в кождім році 20.000 домів, для котрих знаходить ся й відповідне число комірників.

Від початку сего столітя перебудовують місто безнастанно; валять дотеперішні 4 або 8 поверхові доми а на їх місце ставлять дерихмари і так росте місто щораз більше в гору. З давних улиць роблять ся ніби якісь яри і дебри, котрими відбуває ся весь рух а доми стають так великі, що в них жиє по 10.000 і більше душ, отже тілько в однім домі, кілько у нас в якім місті.

Ще перед кількома роками уважали ся доми на 12 або 15 поверхів за найвисші. Але місто росло і мусіло збільшати ся. Грубість мурів займала тілько місця, що через то годі було ставити муровані доми. Будівничі впали на гадку ужиати сталь за материял до ставленя домів і від тепер будовано дерихмари лиш виключно із сталі. Могла вежа Айфля в Парижи, висока на 300 метрів, удержати ся через десятки літ і устояти ся серед бурі і громів, то чому не мали би устояти ся доми в Ню-Йорку? Так отже зачали ставити доми із сталі. Все в них, підвалини, стовпи, поперечки вязанє, сволоки із сталі; мурів в нашім значіню там не ставлять. Коли вже так готова ціла сталева сіт будинку і виглядає мов би якась величезна клітка, тоді виповняють тоті сталеві рами з надворку порожнями в середині цеглами, роблять цементові помости і так будинок стає здебільшого готовий. При тім ніхто не подивує ся, що муроване зачинає ся иноді з гори від найвисшого поверха; се зовсім природно, бо тут не мур двигає а зелізо.

Перший такий будинок, що заслугував на назву дерихмари, виставив був 1889 р. редактор ґазети „New-York World“. Баня того будинку піднимала ся на 100 метрів понад землю. Але зараз коло него виріс небавком із землі другий, котрий перевисшив всі вежі в місті ще о 25 метрів. Сей дім мав 33 поверхів, а коли в тамтім ще уживано сходів, то в сім сходи скінчили вже свою ролю а замість них заведено „ліфти“ (підноси або вінди), котрі тепер так уліпшено, що на трийцятий поверх виїде ся ліфтом борше, як давнійше сходами пішки на перший.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 19-го червня 1909

— **Курс кутя коний.** Заряд школи підковуваня коний при Академії ветеринариї у Львові подає до відомости, що найблизший 6 місячний курс кутя коний розпічне ся дня 1 липня с. р. До принятя на той курс треба зголосити ся особисто у управителя школи підковуваня (Львів, ул. Кохановского ч. 33) найдальше до 30 червня с. р. і предложити: 1) сьвідоцтво окінченої з добрим успіхом школи народної, 2) сьвідоцтво визволеня і 3) доказ з перебутої бодай 2-літної практики челядника ковальского. Незаможні ученики курсу, на случай добрих поступів в науці можуть одержати стипендию з фонду краєвого.

— **О розширенє жіночих студий.** У віденьскім парляменті явила ся сими днями депутация академічного жіночого товариства і предложила Міністрови просьвіти петицию о допущенє женщин до правничого виділу і на політехніки та о допущенє ліцеальних абітурієнток до університетів. П. Міністер обіцяв розслідити петицию прихильно.

— **Загадочна подія.** Вчера рано привезено до Львова під будинок поліцийний молодого, прилично одітого чоловіка, котрого передвчера вечером забрали селяни з шин зелізничих в Страдчи коло Янова. Насамперед положив ся той молодець на шини перед самим надходом поїзду, однако коли машина наближила ся, зірвав ся скоро і утік, але незабаром коли поїзд від'їхав, вернув на то саме місце і знов положив ся на шини. Однак не довго дали єму лежати. Прийшло кількох селян і забрало его до уряду громадского. Молодий чоловік не хотів нічого говорити, домагав ся лише спровадженя сьвященика. Сьвященика попрошено до него, але й до него не хотів він нічого говорити і вскорі заснув. Вчера рано буджено его, але

дармо. Тоді урядженo в селі відвести его до Львова. І тут також нічого не відповідав на питане комісаря. Робив вражене чоловіка затроєного, з носа текла кров. В часї ревізиї найшла поліция в одіню незнакомого легітимацию на імя слухача львівскої політехвіки Винк. Фурмана, але не знати, чи то він був. Его відставлено до шпитaля.

— **Сніг в лїті.** З Режвітова пишуть: у нас настала правдива зима. В ночи з 16 на 17 червня падав в наших горах, а іменно в Липовици, Суходолі, Спасї, Струтинї ввжвім тякий снїг як в осени. Падав від 2-ої до 5-ої години рано. Около 8 години рано лежав снїг на берегах ще 3 центиметри грубо. Цїлий день була така студінь, що босою ногою тяжко було вийти з хати.

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола". Початок о $7^1/_2$ вечером).

В недїлю, дня 20 с. м. „Маруся Богуславка", народний образ М. Старицкого.

— **Дрібні вісти.** В Варшаві помер сими днями кс. Адам Ян Садовский, записавши на польскі публичні цїли 35.000 рублів. — В Берлині розпічне ся дня 7 липня нова розправа против кн. Айленбурґа, обжалуваного як звістно, о злочин кривоприсяги. — Заведене ім. Пастера в Парижи одержало на підставі судового вироку 30 міліонів франків, які записав ему помершиий в 1907 р. паризкий банкир Озіріс. Процес о той легат тревав звиш 2 роки. — В Добромили помер в 78 роцї житя Павло Сас Богданьский, артист маляр, котрий в своїм житю помалював яких 200 церков в Галичи і. — На лаві обжалованих перед трибуналом судиїв присяжних у Львові засїла 20-лїтна служниця Мария Беш. Прокураториа обжаловує єї о злочин убийства дитини.

— **Огнї.** В Ляшках завязаних рудецкого повіта згоріло в ночи на 15 с. м. 6 господарских загород. Шкода виносить около 4000 К. З погорільцїв лише оден не був обезпечений. — В Давидові львівского повіта погоріли дня 8 с. м. 4 господарі. Шкода виносить 22.000 К, однак з погорільцїв лише 1 був обезпечений на 1600 К. Підозрінного о підпал Івана Млинарича арештувала жандармерия і відставила до суду в Винниках.

† **Помер** О. Йосиф Студиньский, парох Кипячки, тернопільского повіта, совітник митрополичої Консисториї з крилошаньскими відзнаками, по короткій, а тяжкій недузї, вчера дня 18 червня, в 79 ім роцї житя а 49-ім сьвященьства. Покійний есть отцем професора львівского универс. дра Кир. Студиньского. Похорони відбудуть ся в понеділок рано в Кипячці коло Тернополя.

Всячина

для науки і забави.

— **Чому на лївім боцї зле спати?** Звістно загально, що дуже богато людий, котрі в ночи сплять на лївім боцї, мають дуже неспокійний сон, а коли пробудять ся, чують в лївій половині тїла і в плечох якийсь легкий біль. Причина сего з'явища стоїть в звязи зі серцем. Серце в більшій своїй части лежить на лївій стороні тїла, але оно там не приросло так, що би вже зовсім не могло рушити ся, лиш може зсунути ся ще яких два центиметри на бік. Отже коли положити ся на лївий бік, то серце вийде із свого природного положеня, на него притискають своїм тягаром другі части тїла і оно натягає тоті великі кровоносні жили, які з него виходять. Отже вже з того самого настають тоті прояви, які спане на лївім боцї робить неприятним. Але до того прилучає ся ще й друга причина. Майже всї люди уживають правої руки далеко більше як лївої а внаслїдок того она й більше у них розвинена; відповідно до доріг, якими розходять ся нерви, розвиває ся длятого сильнїйше і ліва часть мозку як права. Щоби же працюючий через день мозок міг в спочинку покріпити ся, треба, щоби кров з него трохи збігла. Але кров може тодї тим лекше спливати до серця, коли серце в своїй роботї як найменше спинене, коли нїчо на него не тисне. Коли же спати на лївім боцї, то серце не має тодї потрібної свободи а внаслїдок того і кров з мозку не спливає так як потреба. Але рівночасно і ще одна обставина впливає шкідливо на спливане крови з мозку. Коли голова лежить на лївім боцї, то стикають ся тут кровоносні жили, котрі ведуть кров до серця. Кров тут через то спиняє ся і якраз через то кров з лївої части мозку не може так сплисти, як того для его відпочинку би потреба. Внаслїдок того снять ся чоловікови страшні сни а коли він встане, то голова ему тяжка, иноді навіть і болить а чоловік чує ся якийсь не свій, якийсь такий тяжкий як колода і звичайно каже тодї, що мав дуже твердий сон. Наконець ще й то треба мати на увазї, що коли хтось спить на лївім боцї, а лягає небавком по вечери, то страва в жолудку не може так легко і вигідно спливати з жолудка до кишок, бо отвір, яким жолудок сполучений з кишками, знаходить ся з правого боку і при спаню на лївім боцї обернений до гори. Чоловік тодї не травить як потреба а в жолудку не лиш самі страви своїм тягаром але й ґази, які з них творять ся, розпирають стїни жолудка, здувають его а через то натискають і на прочі внутренности та викликують неспокійний і нездоровий сон.

— **Американьскі дотепи.**

Викрикач ярмарочний. Просимо, мої паньство, зайдіть до середини! Побачите, щось невиданого, чудну африканьску гиєну. Оня від самого кінчика носа аж до кінця хвоста має чотири метри, а від кінця хвоста аж до носа так само чотири або разом вісім метрів довготи!

Найлїпший доказ. Мама: Вілю, але чи ти таки направду обмив собі руки? — Віль: Направду, мамо! Коли менї не віpите, то подивіть ся на ручник!

На весїлю. Мої панї і панове, пю на здоровле пана молодого. Дай Боже ему діждати ще богато таких днів як нинїшний.

Невибаглива. Панї (до служниці): „Маю надію, що ми погодимо ся. Я зовсїм невибаглива". — Нова служниця: Я вам вірю, ласкава панї. Я то собі зараз погадала, коли побачила пана.

Телеґрами.

Відень 19 червня. Загально надіють ся, що сесия парляменту закінчить ся дня 5 липня.

Відень 19 червня. Молодочехи наміряють поставити в палатї нагляче внесене в справі шкіл для национальних меншостий в Чехах. То внесене було би розбиране по полагодженю буджету.

Ревель 19 червня. В часї передвчерашного обіду на яхтї „Штандарт" виголосили цар Николай і цїсар Вільгельм тоасти.

Петербург 19 червня. Вчера виїхала депутация послів до Думи на прогульку до Анґлії Депутацию прийме на авдиенциї король Едвард.

Льондон 19 червня. До бюра Райтера доносять з Кандиї, що оголошено там вчера урядову проклямацию, взиваючу населене до задержаня спокою і довіря до держав.

Петербург 19 червня. „С. Пет. Ведомости", орґан кн. Ухтомского, містить статю, в котрій підносить, що цїла опозиция слїдить з'їзд царя з цїсарем з затисненими зубами. — Орґан жовтяїєцїв „Голос" підносить, що порозуміне з Нїмцями потрібне доки, Росия не отрясе ся з наслїдків послїдної війни і революциї. Союз з Німеччиною вправдї некористний, але дає Росиї можність довгий час мирно працювати.

Гельзинґфорс 19 червня. Вчера о годинї $10^1/_2$ перед полуднем цїсар Вільгельм удав ся на поклад „Штандарта", а вернув о годинї 2 на поклад „Гогенцоллерна". О год. $3^3/_4$ по полудни „Гогенцоллерн" відплив в напрямі до Нарви.

Цїна збіжа у Львові.

дня 18 червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	14·30	до	14·60
Жито	10·—	до	10·30
Овес	9·70	до	10·—
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	8·50	до	9·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	12·—	до	14·—
Вика	13·—	до	14·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукуруза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	70·—	до	85·—
Тимотка	34·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).